N O R A K S T S
Lieta Nr. A42446607
A2206-08/12

S P R I E D U M S
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 5.novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Dz.Melbārdis,

piedaloties pieteicēja sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Barklajs spēles" pilnvarotajam pārstāvim *A.N.* un
atbildētāja – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijas pilnvarotajam pārstāvim Jānim Unguram,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Barklajs spēles" pieteikuma par Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijas 2007.gada 8.februāra lēmuma Nr.23-Lic „Par atteikumu izsniegt spēļu zāles licenci" atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 7.martā saņemts sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Barklajs spēles" (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijas 2007. gada 8.februāra lēmuma „Par atteikumu izsniegt spēļu zāles licenci" Nr. 23-Lic atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2007.gada 8.marta lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta Nr.A42446607 *(lietas 2. lapa).*

[2] 2006.gada 26.septembrī pieteicējs iesniedzis iesniegumu Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijā (turpmāk arī atbildētājs vai Inspekcija), kurā lūdzis izsniegt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Barklajs spēles" spēļu zāles atvēršanas licenci Rīgā, Salaspils ielā 9a *(lietas 22.lapa)*.

[3] 2007.gada 8.februārī Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcija pieņēma lēmumu nr.23-Lic „Par atteikumu izsniegt spēļu zāles licenci" (turpmāk – Lēmums) *(lietas 7.lapa)*, ar kuru nolēma atteikt SIA „Barklajs Spēles", reģ. Nr. 50003316101, juridiskā adrese Marijas ielā 15, spēļu zāles licences izsniegšanu Rīgā, Salaspils ielā 9a.

[3.1] Lēmumā norādīts, ka pamatojoties uz to, ka ar Rīgas domes 2007.gada 30.janvāra lēmumu Nr.2012 (protokols Nr.60, 14§) „Par atļaujas atcelšanu spēļu zāles atvēršanai Rīgā, Salaspils ielā 9A" *(lietas 9.lapa)* Rīgas domes Uzņēmējdarbības koordinācijas centra 2006.gada 27.jūnijā izsniegtā atļauja Nr.UKC-06-28-apa ir atcelta, pieteicējam nav Azartspēļu un izložu

likuma 26.panta otrās daļas 4.punktā imperatīvi noteiktās pašvaldības atļaujas atvērt kazino, spēļu zāli vai bingo zāli un organizēt attiecīgas azartspēles konkrētajās telpās.

[4] Nepiekrītot lēmumam, pieteicējs to pārsūdzējis Administratīvajā rajona tiesā, minot šādus apstākļus:

[4.1] Lēmumā ir tikai faktu uzskaitījums, Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcija nav Lēmumu motivējusi, līdz ar to Lēmums ir pretrunā Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 67.panta trešajai daļai. Bez tam Lēmuma izdošanas procesā netika noskaidrots un ņemts vērā pieteicēja viedoklis, kas ir pretrunā APL 67.panta otrās daļas 4.punktam un APL 62. pantam.

[4.2] Atbildētājs, pieņemot Lēmumu, nav noskaidrojis vai Lēmuma pieņemšanas brīdī 2007.gada 30.janvāra Rīgas domes lēmums Nr.2012 (protokola Nr. 60, 14§) „Par atļaujas atcelšanu spēļu zāles atvēršanai Rīgā, Salaspils ielā 9A" ir stājies spēkā. Kā arī atbildētājs nav vērtējis to, kādā veidā 2007. gada 30.janvāra Rīgas domes pieņemtais lēmums Nr.2012 ietekmē faktu, ka tā pieņemšanas brīdī pieteicējs licences saņemšanai nepieciešamo Rīgas domes Uzņēmējdarbības koordinācijas centra 2006.gada 27.jūnija piekrišanas atļauju Nr.UKC-06-28-apa, likumā noteiktajā kārtībā atbildētājam bija jau iesniedzis.

[4.3] Pieteicējs norāda, ka Azartspēļu un izložu likuma 42.panta septītā daļa imperatīvi nosaka, ka gadījumā, ja pašvaldības izsniegto atļauju atceļ, pamatojoties uz 42.panta sesto daļu, tad attiecīgā iepriekš izsniegtā pašvaldības atļauja zaudē spēku pēc pieciem gadiem un, tā kā Rīgas domes 2007.gada 30.janvāra lēmums Nr.2012 ir pamatots ar Azartspēļu un izložu likuma 42.panta sesto daļu, no tā var secināt, ka 2006.gada 27.jūnija Rīgas domes Uzņēmējdarbības koordinācijas centra izsniegtā atļauja Nr.UKC-06-28-apa spēļu zāles atvēršanai Rīgā, Salaspils ielā 9A, ir spēkā esoša un būs spēkā vēl 5 gadus.

[5] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 10.aprīlī saņemti Atbildētāja paskaidrojumi. Atbildētājs pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem, kā arī papildus tiek norādīts, ka nav pamatots pieteicēja secinājums, ka saskaņā ar Azartspēļu un izložu likuma 42.panta septīto daļu, Rīgas domes Uzņēmējdarbības koordinācijas centra 2006.gada 27.jūnija izsniegtā atļauja Nr.UKC-06-28-apa ir bijusi un būs spēkā vel piecus gadus. Azartspēļu un izložu likuma 42.panta septītā daļa, ir pieņemta, lai nodrošinātu azartspēļu organizētāju tiesības rīkot azartspēles konkrētajā vietā, kas jau darbojas (ir saņemta inspekcijas izsniegta azartspēļu organizēšanas vietas licence) un vietās, kurās likuma grozījumu spēkā stāšanās brīdī ir nepieciešams veikt izsniegtās licences pārreģistrāciju, tādejādi nodrošinot organizētāja ieguldījuma nezūdamību. Šī likuma 42.panta septītās daļas norma nav attiecināma uz pieteikumiem par licences saņemšanu spēļu zāles atvēršanai.

[6] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāvis pieteikumu uzturēja uz tajā norādīto argumentu pamatu, kā arī papildus norādīja, ka starp pieteicēju un atbildētāju nepastāv strīds jautājumā par to, ka atļaujas atcelšanai jāpiemēro Azartspēļu un izložu likuma 42.panta septītā daļa, jo Rīgas domes pārstāvis pats šādu Rīgas domes nostāju vairākkārtīgi ir apstiprinājis citās tiesvedībās, kurās ir identiski šī lietas apstākļiem, kā arī šādu iztulkojumu ir apstiprinājusi arī Administratīvā

rajona tiesa 2008.gada 19.maija spriedumā lietā Nr. A42487207.

[7] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis prasījumu neatzina uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādīto argumentu pamata, kā arī norādīja, ka nav pamatota pieteicēja pārstāvja Azartspēļu un izložu likuma 42.panta septītās daļas normas pieminēšana šīs lietas kontekstā, jo šī daļa attiecas uz darbību jau uzsākušām spēļu zālēm.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudot lietas materiālus un uzklausot pieteicēja paskaidrojumus, vērtējot tos kopsakarā ar tiesību normām, tiesa atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[9] APL 103. pantā ir noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta vai faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumus rīcības brīvības ietvaros. Tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde ir rīkojusies saskaņā APL un citos normatīvajos aktos noteiktajām materiālajām un procesuālajām tiesību normām.

Saskaņā ar APL 7. pantu iestādes un tiesas rīcībai jāatbilst tiesību normām. Iestāde un tiesa darbojas normatīvajos aktos noteikto pilnvaru ietvaros un savas pilnvaras var izmantot tikai atbilstoši pilnvarojuma jēgai un mērķim.

[10] Lietā konstatēti turpmāk norādītie faktiskie apstākļi:

[10.1] 2006.gada 26.septembrī pieteicējs Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijai iesniedzis iesniegumu Nr.284, *(lietas 22.lapa)* kurā lūgts izsniegt SIA „Barklajs spēles" spēļu zāles licenci pēc adreses Rīga, Salaspils iela 9a.

[10.2] 2007.gada 30.janvārī Rīgas dome pieņēma lēmumu Nr. 2012 (protokols Nr.60, 14§) „Par atļaujas atcelšanu spēļu zāles atvēršanai Rīgā, Salaspils ielā 9A"*(lietas 9. lapa)* ar kuru atcelts sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Barklajs spēles" izsniegto atļauju spēļu zāles atvēršanai un attiecīgo azartspēļu organizēšanai Rīgā, Salaspils ielā 9A

[10.3] 2007.gada 8.februārī Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcija pieņēmusi lēmumu Nr.23-Lic „Par atteikumu izsniegt spēļu zāles licenci" (*lietas 7. lapa),* ar kuru nolemts atteikt SIA „Barklajs spēles" spēļu zāles licences izsniegšanu Rīgā, Salaspils ielā 9a.

No konstatētajiem faktiem izriet, ka strīds lietā ir par to, vai Inspekcija, saņemot Rīgas pašvaldības lēmumu, ar kuru nav dota atļauja pieteicējam atvērt spēļu zāli Rīgā, Salaspils ielā 9a, ir pareizi piemērojusi Azartspēļu un izložu likuma normas, kā arī strīds par to, vai Inspekcijai, pieņemot lēmumu konkrētos apstākļos, bija jāvērtē Rīgas domes lēmuma tiesiskums un spēkā esamība.

[11] Saskaņā ar Azartspēļu un izložu likuma (turpmāk arī – Likums) 3.panta pirmo daļu Latvijas Republikā azartspēles un izlozes drīkst organizēt tikai azartspēļu vai izložu organizētājs, kas atbilstoši šā likuma 1.panta 3.punktam ir Latvijas Republikā reģistrēta kapitālsabiedrība, kura šajā likumā noteiktajā kārtībā ir saņēmusi nepieciešamās licences azartspēļu organizēšanai.

Azartspēļu un izložu likuma 10.pantā noteikts, ka azartspēļu organizēšanas licenci izsniedz Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcija (panta pirmā daļa). Licence tiek izsniegta uz nenoteiktu laiku un katru gadu tā jāpārreģistrē inspekcijā (panta otrā daļa). Minētā licence tās saņēmējam dod tiesības organizēt

licencē norādītās azartspēles visā Latvijas Republikā (panta trešā daļa). Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs ir saņēmis šādu licenci un jau darbojas kā azartspēļu organizētājs.

Savukārt atbilstoši Azartspēļu un izložu likuma 20.pantam azartspēles noteiktās vietās drīkst organizēt tikai tad, ja ir saņemta attiecīga azartspēļu organizēšanas vietas licence. Atbilstoši šā paša likuma 26.pantam kazino, spēļu zāli vai bingo zāli ir tiesības atvērt tikai kapitālsabiedrībai, kura saņēmusi Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijas izsniegtu kazino, spēļu zāles vai bingo zāles licenci, turklāt tikai šajā licencē norādītajā vietā. Lai saņemtu minēto licenci, kapitālsabiedrībai Inspekcijā, cita starpā, jāiesniedz attiecīgo telpu īpašuma un lietojuma tiesības apliecinoši dokumenti, kā arī attiecīgās pašvaldības atļauja atvērt kazino, spēļu zāli vai bingo zāli un organizēt attiecīgās azartspēles konkrētajās telpās (26.panta otrā daļa).

Lietā nepastāv strīds par to, ka pieteicējs 2006. gada 26. septembrī ir vērsies Inspekcijā ar iesniegumu par spēļu zāles licences izsniegšanu Rīgā, Salaspils ielā 9a (lietas lapa 22). Iesniegumam tika pievienota daļa no Likumā prasītajiem dokumentiem, tostarp arī Rīgas domes piekrišanas atļauja atvērt spēļu zāli Rīgā, Salaspils ielā 9a (Rīgas domes Uzņēmējdarbības koordinācijas centra 2006.gada 27.jūnija piekrišanas atļauja Nr.UKC-06-28-apa spēļu zāles atvēršanai Rīgā, Salaspils ielā 9A). 2006. gada 30. oktobrī Pieteicējs Inspekcijā ir iesniedzis lūgumu pagarināt licences izsniegšanas pieteikuma izskatīšanas termiņu (lietas lapa 23). Savukārt 2006. gada 9. novembrī Pieteicējs Inspekcijā ir iesniedzis izziņu par telpu atbilstību Likuma un Latvijas būvnormatīvu prasībām, tomēr, ņemot vērā izmaiņas pieteicēja – komersanta dalībnieku sastāvā un valdē, licence netika saņemta. Līdz 2007. gada 10. janvārim pieteicējs Inspekciju par attiecīgām izmaiņām nebija informējis un nebija veicis visas darbības, lai saņemtu licenci, tostarp nebija iesniedzis spēļu zāles Rīgā, Salaspils ielā 9a attīstības plānu 2007. gadam. 2007. gada 10. janvārī Pieteicējs Inspekcijā ir iesniedzis iesniegumu ar minēto attīstības plānu 2007. gadam. Saskaņā ar Likumu Inspekcijai pēc visu licences saņemšanai nepieciešamo dokumentu un papildu ziņu saņemšanas 30 dienu laikā bija jāpieņem lēmums, proti, lēmums bija jāpieņem līdz 2007. gada 10. februārim.

2007.gada 30.janvārī Rīgas domes sēdē tika pieņemts lēmums Nr.2012 (protokols Nr.60, 14§) par Rīgas domes Uzņēmējdarbības koordinācijas centra 2006.gada 27.jūnija piekrišanas atļaujas Nr.UKC-06-28-apa spēļu zāles atvēršanai Rīgā, Salaspils ielā 9A atcelšanu. Lēmumā ir norādīts, ka tas stājas spēkā nekavējoties pēc tā pieņemšanas un, pamatojoties uz APL 185. panta ceturtās daļas 3. punktu, ir izpildāms nekavējoties un šī lēmuma pārsūdzēšana tiesā tā darbība netiek apturēta. No tā Inspekcija secināja, ka tā kā iepriekšējā pašvaldības izsniegtā atļauja ir atcelta, pieteicējs nav izpildījis visus Likuma 26. panta otrās daļas nosacījumus spēļu zāles atvēršanas licences saņemšanai. Vadoties no minētā, Inspekcija 2007. gada 8. februārī pieņēma pārsūdzēto Lēmumu, ar kuru atteica spēļu zāles Rīgā, Salaspils ielā 9A licences izsniegšanu pieteicējam.

[12] Lai izvērtētu Inspekcijas Lēmuma pamatotību, tiesai ir jāanalizē konkrētas Azartspēļu un izložu likuma normas, kā arī likuma mērķis.

Kā jau minēts iepriekš, atbilstoši Likuma 26.pantam kazino, spēļu zāli vai bingo zāli ir tiesības atvērt tikai kapitālsabiedrībai, kura saņēmusi Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijas izsniegtu kazino, spēļu zāles vai bingo zāles licenci, turklāt tikai šajā licencē norādītajā vietā. Likuma 26.panta otrās daļas 4. punktā ir noteikts, ka lai saņemtu licenci, kapitālsabiedrībai Inspekcijā ir jāiesniedz pašvaldības atļauja atvērt kazino, spēļu zāli vai bingo zāli un organizēt attiecīgās azartspēles konkrētajās telpās.

Kā redzams no Likuma 26.panta redakcijas, viens no būtiskajiem nosacījumiem, bez kura izpildes Inspekcija nav tiesīga izsniegt spēļu zāles atvēršanas licenci, ir spēkā esošas pašvaldības atļaujas spēļu zāles atvēršanai konkrētā vietā iesniegšana Inspekcijā (Likuma 26.panta otrās daļas 4. punkts). Šajā pantā konkrēti nav norādīts, ka gadījumā, ja pašvaldība nav izsniegusi atļauju atvērt spēļu zāli, Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijai būtu obligāts pienākums izdot administratīvo aktu – atteikumu izsniegt licenci spēļu zāles atvēršanai, tomēr no šī panta konteksta, proti, gramatiskā tulkojuma ir secināms, ka bez pašvaldības piekrišanas nav iespējama attiecīgas licences izsniegšana, proti: „Lai saņemtu kazino, spēļu zāles vai bingo zāles licenci, azartspēļu organizētājs iesniedz Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijai iesniegumu, kuram pievieno: [..] saskaņā ar šo likumu izsniegtu pašvaldības atļauju atvērt kazino, spēļu zāli vai bingo zāli un organizēt attiecīgās azartspēles konkrētajās telpās". To var secināt, arī interpretējot tiesību normas sistemātiski, proti, minēto tiesību normu interpretējot kopsakarā ar Likuma 32. panta ceturto daļu, kurā ir teikts, ka kazino, spēļu zāles vai bingo zāles licences pārreģistrāciju atsaka, ja kāds no šā Likuma 26.panta otrajā daļā norādītajiem dokumentiem ir zaudējis spēku un tā vietā Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijai nav iesniegts jauns dokuments. Tātad, secināms, ka obligāts licences ne tikai pārreģistrācijas, bet arī izsniegšanas priekšnosacījums ir Likuma 26.panta otrajā daļā norādīto dokumentu spēkā esamība, tai skaitā ir nepieciešams, lai būtu arī spēkā esoša pašvaldības atļauja spēļu zāles atvēršanai konkrētā vietā. No tā, savukārt, tiesas ieskatā izriet secinājums, ka gadījumā, ja pašvaldība, vadīdamās no Azartspēļu un izložu likuma mērķa, nav piekritusi spēļu zāles atvēršanai konkrētā pašvaldības teritorijā, Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijai ir ar likumu tieši noteikts obligāts, proti, imperatīvs pienākums atteikt izsniegt spēļu zāles atvēršanas licenci, tātad ir izdodams konkrēta satura obligātais administratīvais akts.

[13] Saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10. panta pirmo daļu Valsts pārvalde ir pakļauta likumam un tiesībām. Valsts pārvalde savas pilnvaras var izmantot tikai atbilstoši pilnvarojuma jēgai un mērķim. Pašvaldībai kā atvasinātai publiskai personai ir pienākums ievērot minētā likuma normas. Tāpat atbilstoši APL 7. pantam iestādes un tiesas rīcībai jāatbilst tiesību normām. Iestāde un tiesa darbojas normatīvajos aktos noteikto pilnvaru ietvaros un savas pilnvaras var izmantot tikai atbilstoši pilnvarojuma jēgai un mērķim. No šīm tiesību normām izriet iestādes pienākums ievērot tiesiskuma principu, proti, rīkoties tikai saskaņā ar normatīvajos aktos nostiprinātiem priekšrakstiem.

Saskaņā ar APL 65. panta pirmo daļu, iestādei izdarot apsvērumus par administratīvā akta izdošanu un tā satura noteikšanu, gadījumā, ja piemērojamā

tiesību normā noteikts, ka izdodams konkrēta satura administratīvais akts (obligātais administratīvais akts), iestāde izdod šādu administratīvo aktu.

Ņemot vērā to, ka Rīgas pašvaldība bija atcēlusi iepriekš pieteicējam izsniegto atļauju spēļu zāles Rīgā, Salaspils ielā 9A licences izsniegšanai, tātad Inspekcijā iesniegtā atļauja bija zaudējusi spēku un spēkā esoša atļauja uz Lēmuma pieņemšanas brīdi nav tikusi iesniegta Inspekcijā, Inspekcija, tiesas ieskatā, pamatoti vadīdamās no Likuma 26.panta otrajā daļā ietvertās imperatīvās tiesību normas, nebija tiesīga pieņemt cita satura lēmumu, kā vien atteikumu izsniegt pieteicējam licenci spēļu zāles Rīgā, Salaspils ielā 9A atvēršanai.

[14] Pieteicējs ir norādījis, ka Atbildētājs, pieņemot Lēmumu, nav noskaidrojis, vai Lēmuma pieņemšanas brīdī 2007.gada 30.janvāra Rīgas domes lēmums Nr.2012 (protokola Nr. 60, 14§) „Par atļaujas atcelšanu spēļu zāles atvēršanai Rīgā, Salaspils ielā 9A" ir stājies spēkā.

No Lēmuma redzams, ka ar 2007.gada 30.janvāra Rīgas domes lēmumu Nr.2012 ir atcelta 2006. gada 27. jūnija piekrišanas atļauja Nr.UKC-06-28-apa. Tiesas ieskatā Inspekcijai kā cita publiskā subjekta (valsts) iestādei nav uzlikts īpašs pienākums, proti, tāds neizriet ne no Azartspēļu un izložu likuma, ne no citiem likumiem, pārbaudīt pašvaldības lēmumu spēkā esamību. Tiesas ieskatā Inspekcijas pienākums šādu pārbaudi veikt būtu tad, ja rastos pamatotas šaubas, ka izdotā atļauja nav spēkā.

Pieteicējs ir norādījis, ka no Rīgas domes lēmuma Nr.2012 izriet, ka tas ir izdots 2007.gada 30.janvārī, proti, tikai īsu laiku (9 dienas) pirms Inspekcija ir pieņēmusi Lēmumu, kā arī vajadzēja ņemt vērā to, ka Rīgas dome ir lēmusi, ka tās lēmums stājas spēkā nekavējoties. Tātad, pieteicējprāt, Inspekcijai varēja rasties pamatotas šaubas par Rīgas domes lēmuma Nr.2012 spēkā esamību.

Lai gan tiesa ir konstatējusi, ka Inspekcijai nebija obligāts pienākums pārbaudīt Rīgas domes lēmuma spēkā esamību, tomēr, ņemot vērā to, ka prasījums atcelt pieteicējam nelabvēlīgu administratīvo aktu ietver sevī prasījumu izdot labvēlīgu administratīvo aktu, tiesā ir vērtējama arī Rīgas domes lēmuma spēkā esamība.

Tiesa, pārbaudot pieteicēja argumentus, konstatē, ka konkrētajā gadījumā Rīgas domes lēmums Nr.2012 uz Inspekcijas Lēmuma pieņemšanas brīdi ir bijis spēkā, proti, jo jau Administratīvā apgabaltiesa savā 2007.gada 30.augusta lēmumā ir secinājusi (Lietas Nr.A42388807, AA43-2753-07/7; skat. lietas [11] un [12] punktus), ka personai, lai tā varētu nodarboties ar azartspēļu, tajā skaitā, kazino organizēšanu konkrētā vietā, ir nepieciešams secīgi saņemt vairākas valsts un pašvaldības atļaujas, proti, Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijas izsniegtu azartspēļu organizēšanas licenci, attiecīgās pašvaldības izsniegtu atļauju atvērt attiecīgo azartspēļu organizēšanas vietu (tajā skaitā, kazino) konkrētās telpās un Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijas izsniegtu, tajā skaitā, kazino, spēļu zāles vai bingo zāles licenci. Atbilstoši Azartspēļu un izložu likuma 20.pantam azartspēles drīkst organizēt tikai kazino, spēļu zālēs, bingo zālēs, kā arī totalizatora vai derību likmju pieņemšanas vietās, ja ir saņemta attiecīga azartspēļu organizēšanas vietas licence. No minētā ir secināms, ka tādējādi personai tiesības organizēt azartspēles konkrētās telpās rodas tikai pēc Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijas izsniegtas licences to organizēšanai

konkrētās telpās. Tādējādi no minētā Administratīvās apgabaltiesas lēmuma izriet, ka pašvaldības domes lēmumam atļaut azartspēļu organizēšanu konkrētās telpās nav galīgā noregulējuma rakstura, citiem vārdiem, tas personai nedod tiesības attiecīgo darbību uzsākt, pirms nav saņemta Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijas izsniegta kazino, spēļu zāles vai bingo zāles licence.

Pastāvot iepriekš minētajiem apstākļiem, secināms, ka gala lēmums, ar kuru pieteicējam rodas likumā noteiktās tiesības atvērt spēļu zāli, ir vienīgi Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijas izsniegta licence spēļu zāles atvēršanai konkrētā vietā. Izejot no tā, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā pašvaldības lēmumam, kurš tiek pārsūdzēts tiesā, nav galīgā noregulējuma rakstura, bet tas ir atzīstams par starplēmumu, līdz ar to vispārējā gadījumā tas nav atzīstams arī par administratīvo aktu. APL 70. pantā noteiktā kārtība par administratīvā akta spēkā stāšanos, kā arī citas tiesību normas, kas regulē administratīvā akta spēkā esamību un izpildi, neattiecas uz iestādes administratīvajā procesā pieņemtiem starplēmumiem, kuriem nav galīgā noregulējuma. Līdz ar to secināms, ka Rīgas domes lēmums Nr.2012 kā starplēmums ir stājies spēkā nekavējoties no tā pieņemšanas brīža, atceļot iepriekš izdoto piekrišanas atļauju, un tādējādi Inspekcijas Lēmums ir pareizs un pamatots.

[15] Pieteicējs ir norādījis, ka Azartspēļu un izložu likuma 42.panta 7.punkts imperatīvi nosaka, ka gadījumā, ja pašvaldības izsniegto atļauju atceļ, pamatojoties uz 42.panta sesto daļu, tad attiecīgā iepriekš izsniegtā pašvaldības atļauja zaudē spēku pēc pieciem gadiem un, tā kā Rīgas domes 2007.gada 30.janvāra lēmums Nr.2012 ir pamatots ar Azartspēļu un izložu likuma 42.panta sesto daļu, no tā var secināt, ka 2006.gada 27.jūnija Rīgas domes Uzņēmējdarbības koordinācijas centra izsniegtā atļauja Nr.UKC-06-28-apa spēļu zāles atvēršanai Rīgā, Salaspils ielā 9A, ir spēkā esoša un būs spēkā vēl 5 gadus.

Nav strīda, ka Rīgas domes 2007.gada 30.janvāra lēmums Nr.2012 ir pamatots ar Azartspēļu un izložu likuma 42.panta sesto daļu, kurā ir teikts, ka ja azartspēļu organizēšana konkrētajā vietā rada būtisku valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju interešu aizskārumu, pašvaldības dome (padome) ar motivētu lēmumu ir tiesīga atcelt izsniegto atļauju atvērt kazino, spēļu zāli, bingo zāli, totalizatoru vai derību likmju pieņemšanas vietu un organizēt attiecīgās azartspēles konkrētajās telpās. Savukārt, Azartspēļu un izložu likuma 42.panta septītajā daļā ir teikts, ka šā panta sestajā daļā minētajā gadījumā pašvaldības izsniegtā atļauja atvērt kazino, spēļu zāli, bingo zāli, totalizatoru vai derību likmju pieņemšanas vietu un organizēt attiecīgās azartspēles konkrētajās telpās zaudē spēku pēc pieciem gadiem, skaitot no attiecīgā domes (padomes) lēmuma spēkā stāšanās dienas.

Kā jau iepriekš tiesa konstatēja, Rīgas domes lēmumi konkrētajā lietā ir vērtējami tikai kā starplēmumi galīgā lēmuma pieņemšanas procesā. Galīgais lēmums ir jāpieņem Inspekcijai. No lietas materiāliem ir redzams, ka Inspekcija nav izsniegusi atļauju pieteicējam spēļu zāles atvēršanai Rīgā, Salaspils ielā 9A. Savukārt, tiesa, gramatiski un teleoloģiski interpretējot Azartspēļu un izložu likuma 42.panta sestās daļas tiesību normu, secina, ka Azartspēļu un izložu likuma 42.panta sestajā daļa ietvertā tiesību norma ir piemērojama gadījumos,

kad sabiedrības interešu aizskārums tiek konstatēts tad, kad Inspekcija ir jau izsniegusi licenci spēļu zāles atvēršanai konkrētā vietā, proti, ir pieņemts administratīvais akts, ar kuru ir radītas noteiktas tiesības attiecīgajam komersantam veikt komercdarbību noteiktā vietā. Šīs normas mērķis ir aizsargāt komersanta tiesības veikt komercdarbību, vienlaicīgi tās sabalansējot ar sabiedrības interesēm, tādējādi likumdevējs ir devis iespēju attiecīgajai spēļu zālei darboties vēl piecus gadus pēc pašvaldības atļaujas anulēšanas.

Pie iepriekš minētā secinājuma var arī nonākt, interpretējot tiesību normas sistemātiski, proti, salīdzinot uz ko attiecas Azartspēļu un izložu likuma 42.panta trešās daļas norma („Ja azartspēles paredzēts rīkot vietā, uz kuru nav attiecināmi šā likuma 41.panta otrajā daļā noteiktie ierobežojumi, par atļauju organizēt azartspēles katrā konkrētajā gadījumā lemj pašvaldības dome (padome), izvērtējot to, vai azartspēļu organizēšana konkrētajā vietā nerada būtisku valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju interešu aizskārumu"), un 42.panta sestās daļas tiesību norma. No Azartspēļu un izložu likuma 42.panta trešās daļas normas izriet, ka tā attiecas uz procesu, kurā nav pieņemts galīgais lēmums par licences izsniegšanu konkrētai spēļu zāles vietai, ko izsniedz Inspekcija, proti, attiecas uz atļaujas izsniegšanu, savukārt, 42.panta sestās daļas tiesību normā nav runas par iespējamu licences izsniegšanu, tātad tā neattiecas uz attiecīgā administratīvā procesa – licences izsniegšanas posmu.

Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka Azartspēļu un izložu likuma 42.panta septītās daļas tiesību norma Azartspēļu un izložu likumā tika iekļauta arī tāpēc, lai aizsargātu azartspēļu organizētājus, kuru attiecīgas atļaujas ir saņēmuši vēl pirms Azartspēļu un izložu likuma grozījumu spēkā stāšanās (grozījumi stājās spēkā 04.07.2006.), pamatojoties uz iepriekš spēkā esošiem normatīvajiem aktiem, kas bija liberālāki pret azartspēļu organizētājiem, nekā jaunās Likuma normas. Tiesa atzīst, ka šāda motivācija attiecīgās normas iekļaušanai Likumā varētu būt, tomēr tā kā atbildētājs attiecīgus pierādījumus savam apgalvojumam netika iesniedzis un tiesa pati tādus nav ieguvusi, tiesa šo argumentu nevērtē.

No Rīgas domes 2007.gada 30.janvāra lēmuma teksta redzams, ka tas ir pamatots ar sabiedrības interešu aizsardzību un attiecīgi ar Azartspēļu un izložu likuma 42.panta trešās daļas normu, kas arī atbilst faktiskiem apstākļiem, proti, Lēmumā tiek lemts par atļaujas izsniegšanu, nevis par atļaujas anulēšanu, kuras sekas ir spēļu zāles darbības pārtraukšana.

Vadoties no iepriekš minētā, tiesas ieskatā tas, ka Rīgas dome sava lēmuma pamatojumā nav norādījusi pareizu tiesību normu, konkrētajā gadījumā uzskatāms par procesuāla rakstura kļūdu, kas nevarēja ietekmēt un neietekmēja pašu lēmumu pēc būtības, kā arī spēju pareizi to uztvert un saprast.

[16] Pieteicējs ir norādījis, ka Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcija Lēmumu nav motivējusi, līdz ar to Lēmums ir pretrunā ar Administratīvā procesa likuma 67.panta trešo daļu, kā arī Lēmuma izdošanas procesā nav ticis noskaidrots un ņemts vērā pieteicēja viedoklis.

APL 67.panta trešajā daļā ir teikts, ka administratīvā akta faktu konstatējuma daļā norāda pierādījumus, uz kuriem pamatoti secinājumi, un argumentus, uz kuru pamata pierādījumi noraidīti.

Tiesa, pārbaudot Lēmuma saturu, konstatē, ka Inspekcija ir vērtējusi pieteicēja iesniegto dokumentu atbilstību Azartspēļu un izložu likuma normām, tostarp konstatējusi, ka trūkst pašvaldības atļaujas, ko pieprasa Likuma 26. panta otrā daļa, vadoties no kā Inspekcija ir lēmusi par atteikumu izsniegt spēļu zāles licenci. Līdz ar to ir secināms, ka Inspekcija ir vērtējusi esošos faktus, uz kuru pamata ir pieņemts pieteicējam nelabvēlīgs lēmums.

Administratīvā procesa likuma 62.panta pirmā daļa nosaka, ka, *lemjot par tāda administratīvā akta izdošanu, kurš varētu būt nelabvēlīgs adresātam vai trešajai personai, iestāde noskaidro un izvērtē adresāta vai trešās personas viedokli un argumentus šajā lietā.* Savukārt, minētā panta trešā daļa nosaka, *ja administratīvais akts ir izdots rakstveidā un personas viedoklis un argumenti nav noskaidroti, administratīvā akta pamatojumā norāda iemeslu.*

Tiesas ieskatā minētais ir vērtējams kā procesuālais pārkāpums, kas pēc būtības nevarēja ietekmēt procesa iznākumu, jo iestādei, pieņemot konkrētu lēmumu, būtiska ir visu apstākļu noskaidrošana, tostarp arī privātpersonas viedokļa izvērtējums, tomēr viss tas ir vērtējams kopsakarā ar paustā viedokļa iespējamo ietekmi. Tā kā no Lēmuma secināms, ka Inspekcijas rīcībā nav bijusi spēkā esoša pašvaldības atļauja, Inspekcijai bija iespējams izdot vienīgi likumā paredzēto obligāto administratīvo aktu, proti, atteikumu, līdz ar to panāktais rezultāts ir pamatots un pareizs. Tādējādi secināms, ka Inspekcijas pieļautā procesuālā pārkāpuma ietekme nevar tikt uzskatīta par tik nozīmīgu, lai Lēmums tiktu atzīts par prettiesisku un atcelts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. un 289.-291.pantu, administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Barklajs spēles" pieteikuma par Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijas 2007.gada 8.februāra lēmuma Nr.23-Lic „Par atteikumu izsniegt spēļu zāles licenci" atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu **noraidīt.**

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2008.gada 5.novembrī

Tiesnesis *(paraksts)* Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis_____ Dz.Melbārdis
Rīgā, 2008.gada 5.novembrī